

Príloha C: ETSO identifikačný systém

(Skrátený preklad pôvodného materiálu: *A Common Identification System for The Electricity Industry. The ETSO Identification Coding Scheme EIC. Version: 2. Release: 2. 5. febr. 2003*)

1. Úvod

Elektronická výmena údajov v rámci európskeho trhu s energiou si vyžaduje, aby bol spoločný identifikačný systém efektívny. Účastníci trhu (obchodníci, výrobcovia a kvalifikovaný užívatelia) majú možnosť účinkovať v rozličných technických oblastiach a TSO oblasti si musia vymieňať informácie medzi sebou týkajúce sa jednotlivých účastníkov trhu. Na realizáciu tejto požiadavky je nevyhnutný spoľahlivý identifikačný systém. Z hľadiska plánovania sú primárne objekty, ktoré musia byť identifikované:

- A. *Zmluvné strany trhu*: TSO, obchodníci, výrobcovia, veľkí spotrebitelia, rozvodne, operátori sietí, dodávatelia, agentúry a poskytovatelia služieb.
- B. *Oblasti*: Lokálne rozvodné siete, v ktorých sú umiestnené meracie body, finančné oblasti pozostávajúce z viacerých lokálnych rozvodných sietí a riadených oblastí.
- C. *Body merania*: Pre výrobné jednotky, spotrebiteľov, cezhraničných spojení a pod.

ETSO Task Force 14 (TF14) "Elektronická výmena údajov medzi účastníkmi trhu (EDI between Market Participants)" skúmala použitie súčasných identifikačných systémov v členských krajinách. Výsledky tejto štúdie ukazujú, že pre body A a B väčšina krajín používa existujúce národné identifikačné systémy a že zvyšok práve zaviedol medzinárodný identifikačný systém s medzinárodnej EAN organizácie. Pre bod C, body merania, niektoré krajiny používajú existujúci národný identifikačný systém, zatiaľ čo ostatné, ktoré nemajú zavedený národný štandard, sa v súčasnosti nachádzajú v procese zavádzania buď národného identifikačného systému alebo medzinárodného identifikačného systému založené na EAN kódach.

TF14 diskutovala možnosť vytvoriť alebo využiť jeden z národných identifikačných systémov ako európsky štandard. Záver je, že najširšie používaný identifikačný systém - nemecký DVG systém - je navrhnutý pre ručnú výmenu údajov a tradičnú organizáciu priemyslu. Takisto neposkytuje možnosť identifikovať meracie body. Vo svojej súčasnej forme na nešťastie nie je vhodný na budúce vysokovýkonnú elektronickú výmenu údajov.

TF14 preskúmala využiteľnosť viacerých medzinárodných identifikačných systémov a ustanovila, že niektoré systémy by mohli byť využité. Skúmala súčasné použité identifikačných systémov v členských krajinách. Obzvlášť si všimla možnosť použitia EAN identifikačného systému a určila, že je prijateľný, ale neposkytuje asociované služby. Avšak EAN vyžaduje platbu za pridelenie kódov a ročný udržiavací poplatok. Na mítingu v Madride 29. októbra 2001 sa ukázalo, že krajiny ETSO, ktoré potrebujú nový identifikačný systém, nie sú za platenie EAN-u za ich systém.

Nemecká asociácia TSO členov pripustila požiadavku na administratívne služby v ich národnom identifikačnom systéme. TF14 vo svojej analýze situácie stanovila, že takéto administratívne služby sú nevyhnutnosťou fungovania spoľahlivého identifikačného systému.

Na záver TF14 uvažuje, že by bolo pravdepodobne lepšie stanoviť nový energetický identifikačný kód, ktorý by kombinoval optimalizáciu ceny alokácie a poskytoval by požadované služby pre trh s energiou.

TF14 preto navrhla identifikačný systém, ktorý poskytuje ľahkú možnosť transformácie existujúceho nemeckého DVG systému vo formáte, ktorý je vhodný pre všeobecnú elektronickú výmenu údajov. Tento nový ETSO systém identifikačného kódovania - EIC – je opísaný vo zvyšku tohoto materiálu.

Výkonný výbor ETSO potvrdil identifikačný systém na svojom stretnutí 14. mája 2002 ustanovením, že EIC a EAN kódovacie systémy budú preferovanými systémami pre výmenu údajov.

Každý TSO si stanoví:

1. použitie EIC,
2. alebo použitie EAN,
3. alebo použitie oboch EIC aj EAN systémov

okrem prípadov, kde už existujú bilaterálne dohody na využití iného kódovacieho systému.

2. Všeobecné požiadavky na administráciu EIC

Úspešný identifikačný systém vyžaduje, aby pridelené kódy boli stabilné v čase, to znamená, že význam jednotlivých kódov musí zostať vždy konštantný. EIC prideliťovaci úrad musí zabezpečiť:

1. Pridelené kódy budú globálne unikátnymi.
2. Ak je kód pridelený na identifikáciu organizácie alebo organizačnej funkcie alebo jednotky, tak sa zmení len ak zmení organizácia svoj status. Následne, ak organizácia úplne zmení svoje meno, jej kód nebude modifikovaný.
3. Len TSO a regulátory trhu majú povolené požadovať identifikáciu nových oblastí. Oblasti, ktoré sa zúčastňujú v inter TSO výmene údajov, musia byť menované centrálné.

Identifikačný systém taktiež vyžaduje isté množstvo služieb. Tieto služby musia zahŕňať napr.:

1. Správnu alokáciu kódov.
2. Správu zoznamu pridelených kódov (pridelenie, zrušenie a modifikáciu).
3. Informáciu týkajúcu sa významu kódu.
4. Detaily pre kontakt s organizáciou, ktorá má pridelený kód.
5. Parametre komunikácie (e-mail, http, sieťovú adresu, atď.)

3. Systém ETSO identifikačného kódu – EIC

3.1. Úvod

Za kód zodpovedá organizácia ETSO, ale za podmienky, že všetka práca spojená s pridelovaním a správou kódu bude vykonávaný inými organizáciami podľa odsúhlasených pravidiel. Tieto organizácie budú autorizované organizáciou ETSO.

Týmito organizáciami budú typicky národné energetické organizácie. Tieto teda môžu pridelovať kódy svojim členom alebo aj iným, na vopred odsúhlasenom základe.

ETSO organizácia prostredníctvom TF14 definovala kódovací systém a administratívnu organizáciu na správu a údržbu.

3.2. Administratívna organizácia

Administratívne organizácia bude mať dvojúrovňovú štruktúru:

Úroveň 1: Centrálny pridelovací úrad

Za Centrálny pridelovací úrad je zodpovedná organizácia ETCO. TF14 v mene organizácie ETSO bude vykonávať funkcie centrálného pridelovacieho úradu dovtedy, kým bude existovať. Po ukončení jej činnosti bude ustanovená spoločná neutrálna organizácia na pokračovanie v jej funkcii.

Úroveň 2: Lokálne pridelovacie úrady

Lokálne pridelovacie úrady fungujú ako agentúry Centrálného pridelovacieho úradu. Každá členská krajina organizácie ETSO alebo Európskej asociácie, ktorá je priamo alebo nepriamo časťou európskeho vnútorného trhu s energiou, môže mať svoj lokálny pridelovací úrad. Lokálnym pridelovacím úradom môže byť buď samostatná právnická osoba alebo časť existujúceho právnickej osoby. Pre kvalifikovanie sa ako lokálny pridelovací úrad musí žiadať požiadať hlavného tajomníka organizácie ETSO.

3.3. Identifikačný kód

Spôsob identifikácie je založený na alfanumerickom kóde s pevnou dĺžkou slova. Kódy budú obsahovať informácie o úrade, ktorý pridelil identifikačný kód a dodatočne informácie o identifikovanom objekte. Dovoľené znaky sú čísla (od 0 do 9), veľké písmena (od A do Z anglická abeceda) a znamienko mínus (-). Na zabránenie nejednoznačnosti, kontrolný znak musí obsahovať číslo (0 do 9), veľké písmena (od A do Z) a ešte znak hviezdička (*).

V súčasnosti sa používajú dva základné spôsoby identifikácie objektu v identifikačnej štruktúre:

A. Zmluvná strana (EIC-X): 16 znakový kód pozostávajúci:

- z dvoch alfanumerických znakov, ktoré označujú úrad priradené organizáciou ETSO,
- písmeno X identifikujúce skutočnosť, že tento kód patrí zmluvnej strane,

- 12 znakový kód určený úradom, ktorý prideliť číslo v súlade so všeobecnými a lokálnymi pravidlami. Každá zmluvná strana musí mať možnosť vybrať si kód podľa svojich vlastných požiadaviek. Jediným obmedzením je, že to musia byť znaky a číslice podľa všeobecných základných pravidiel.
- jeden kontrolný znak

Príklad: 11XRWENET12345-2.

Zmluvná strana má povolené použiť jediný EIC kód pre danú organizačnú funkciu alebo jednotku v rámci Európskeho interného trhu s energiou. Toto sa vyžaduje kvôli zabezpečeniu jednoznačnosti identifikácie zmluvnej strany v rámci výmen medzi operátormi prenosových sústav kvôli konzistentnosti správnej hodnoty jej kapacity.

B. Oblasť (EIC-Y): 16 znakový kód pozostávajúci:

- z 2 znakov, ktoré sú pridelené ETSO úradom,
- znaku „Y“, ktorý identifikuje skutočnosť, že toto je kód oblasti
- 12 znakový kód pozostávajúci z číslic alebo veľkých písmen určený miestnym úradom pre pridelovanie kódov so zachovaním všeobecných a lokálnych pravidiel,
- 1 kontrolný znak

Príklad: 10YDK-BALANCE-WM pre západnú oblasť v Dánsku

Všetky oblasti používané v rámci medzi TSO prenosu údajov musia byť pridelené na centrálnom základe.

3.4. Validácia EIC kódu

Identifikačný kód môže byť jednoducho overený použitím váhovania pre každý zo 16 znakov postupne od váhy 16 pre ľavý znak až po jednotku pre ľavý znak, (ktorý je kontrolným znakom) a použitím vzťahu $R = \text{MOD}(\text{„váhovaná hodnota“}, 37)$, kde pre overenie R musí byť overenie rovné 0.

(Detaily pozri v prílohe 1).

3.5. Pridel'ovacie úrady

Centrál'ny pridel'ovací úrad

Centrál'ny pridel'ovací úrad je zodpovedný za pridel'ovanie dvoch znakových EIC kódov, označujúcich lokál'ny pridel'ovací úrad. Je zodpovedný aj za pridel'ovanie 16-znakových EIC kódov pre všetkých účastníkov TSO a oblasti (používaných v inter-TSO údajovej výmene).

Oblasti používané v inter-TSO údajovej výmene musia byť nazvané priamo centrál'ným pridel'ovacím úradom.

Jedine systémoví operátori a organizácie zodpovedajúce za účtovanie odchýliek môžu požiadať o nový EIC identifikačný kód oblasti.

ETSO bude udržiavať zoznam od všetkých pridel'ovacích úradov a pridelených EIC kódov v centrál'nej databáze.

Centrál'na pridel'ovací úrad môže príležitostne určiť EIC kódy pre zmluvné strany, ktoré nemajú lokál'ny pridel'ovací úrad. Pri tejto príležitosti ako aj v prípade keď alokuje TSO alebo AREA identifikačný kód, musí rešpektovať požiadavky, ktoré boli predtým stanovené pre lokál'ny pridel'ovací úrad.

Lokál'ny pridel'ovací úrad

Lokál'ny pridel'ovací úrad je autorizovaný organizáciou ETSO pre pridel'ovanie EIS kódov pre ľubovoľné energetické organizácie za predpokladu, že tieto rešpektujú minimálne požiadavky stanovené v tomto dokumente. Lokál'ny pridel'ovací úrad je zodpovedný za alokovanie a správu všetkých kódov, ktoré pridelil a musí udržiavať zoznam všetkých pridelených kódov a štandardných údajov o účastníkoch trhu, identifikovaných kódmi v jeho lokál'nej databáze.

Musí zabezpečiť, že:

1. Pridelené kódy sú stabilné v čase, to znamená, že význam kódu musí zostať po celý čas konštantný.

Pre organizácie: Kód má byť určený tak, aby identifikoval organizáciu, alebo jej špecifickú časť. Len jediný kód môže byť priradený pre organizačnú funkciu alebo jednotku. Kód definuje explicitne organizačnú funkciu alebo jednotku. Funkčná jednotka alebo organizácia musí byť uvedená v texte opisujúcom spoločnosť alebo môže byť uvedená v mene. Následne, organizačná funkcia alebo jednotka úplne zmení svoje meno, jej kód nebude modifikovaný.

Všetky alokované kódy musia rešpektovať pravidlá pre určovanie EIC kódov ako je opísané v tomto dokumente.

2. Nasledovné minimálne služby musia byť poskytované:

overenie v centrál'nej báze so zodpovednosťou centrál'neho pridel'ovacieho úradu, že kód ešte nebol alokovaný pre príslušnú zmluvnú stranu. Len jediný EIC kód môže byť určený pre organizačnú funkciu alebo jednotku. Ak bol už kód pridelený, žiadateľ musí byť o tom, že kód už bol pridelený.

Poskytnutie na základe žiadosti od ktoréhokoľvek partnera, všetkých štandardných údajov týkajúcich sa zmluvnej strany.

Dodanie do centrálnej databázy za zodpovednosti centrálného pridelovacieho úradu všetkých alokovaných kódov ako aj príslušných štandardných informácií. Táto informácia musí byť poslaná do centrálného pridelovacieho úradu lokálnym pridelovacím úradom, pomocou štandardného XML mechanizmu alebo webovských formulárov týkajúcich sa ETSO EDI. XML správa musí mať štruktúru definovanú v prílohe 4. Prijatá informácia bude integrovaná do centrálnej databázy nasledujúci pracovný deň po jej prijatí.

Správa zoznamu kódov (preskúmanie kódu, vyradenie kódu a modifikácia informácie týkajúcej sa kódu).

Organizácia ETSO, alebo v jej mene centrálny pridelovací úrad publikuje a spravuje vo svojej webovskej databáze informáciu tak, ako ju obdržala od svojich lokálnych pridelovacích úradov. Je zodpovednosťou každého pridelovacieho úradu zabezpečiť správnosť dodávaných informácií.

Na kvalifikovanie sa ako lokálneho pridelovacieho úradu prihlasujúci musí podať prihlášku na ETSO sekretariát opisujúcu:

Meno a adresu právnickej osoby

Dokumentáciu EIC, ktorá je vyžadovaná buď podľa národnej legislatívy, alebo pravidiel trhu, alebo používané väčšinou účastníkov trhu.

Hlavný tajomník ETSO pošle úspešnému prihlasovateľovi certifikát potvrdzujúci jeho status lokálneho pridelujúceho úradu. Vzor prihlášky pridelovacieho úradu je možné nájsť v sekcii 6. Elektronická verzia môže byť získaná z internetovskej stránky organizácie ETSO na drese www.edi.ets-net.org.

XML správa obsahujúca rovnakú informáciu, môže byť taktiež zaslaná na centrálny pridelovací úrad. Táto správa bude overovaná pomocou zodpovedajúcej DTD. (Pozri Prílohu 3: Štruktúra XML správy prihlášky pridelovacieho úradu).

3.6. Služby

Všetky autorizované pridelovacie úrady musia poskytovať služby potvrdené organizáciou ETSO. (Pozri kap. 2).

Pre začiatok implementácie musí byť vytvorená webstránka na poskytnutie nevyhnutným služieb vrátane stiahnutia zoznamu EIC pridelených kódov podľa ETSO XML schémy. Neskôr musí byť poskytnutá dokonalejšia štruktúra výmeny údajov na automatický prenos všeobecných informácií a komunikačných parametrov pre zúčastnené zmluvné strany. Služby musia taktiež zahrňovať informáciu o jednoznačných EAN kódoch pre jednotlivé strany, ktoré sú aktívne v oblasti TSO za využitia EAN kódovacej schémy.

Každý lokálny pridelovací úrad môže taktiež vyžadovať, aby jeho účastníci posielali kópie ich prihlášok vo formáte XML overenom pomocou zodpovedajúcej DTD.

Každý lokálny pridelovací úrad pošle na centrálny pridelovací úrad správu obsahujúcu štandardnú informáciu o účastníkovi a pridelené EIC kódy. Táto informácia bude posielaná na centrálny pridelovací úrad lokálnym pridelovacím úradom buď pomocou štandardnej XML správy alebo webovského formulára na ETSO EDI web stránke. Táto správa bude overená pomocou zodpovedajúcej DTD.

(DTD sú definované v prílohe 4: Štruktúra XML správy pre pridelenie EIC kódu).

3.7. Správa a organizácia

Každá kódovacia schéma vyžaduje osobu na svoju správu, ktorá zabezpečí, že spĺňa požiadavky trhu. V súčasnosti ETSO Task Force 14 spravuje štruktúrnú definíciu kódu dovtedy, pokiaľ bude existovať. ETSO poskytne centrálnu databázu obsahujúcu všetky potvrdené EIC kódy pridelené pridelovacími úradmi. Všetky nové informácie poskytnuté pridelovacími úradmi budú integrované do tejto databázy v priebehu nasledujúceho pracovného dňa po prijatí správy. Všetky pridelovacie úrady sú prizývané k účasti na procese správy. Všetky navrhované zmeny kódovej štruktúry musia byť odsúhlasené zúčastnenými stranami. Keď Task Force 14 ukončí svoju činnosť, bude ustanovená neutrálna právnická osoba na pokračovanie v správe databázy.

3.8. Ceny

TF14 je pripravená navrhnúť kontraktnú štruktúru pre novú ETSO identifikačnú schému kódovania v kooperácii s hlavným tajomníkom ETSO. Bude zodpovednosťou generálneho tajomníka spracovať register autorizovaných pridelovacích úradov, ktoré podpísali štandardný kontrakt s ETSO.

(DTD sú definované v prílohe 4: Štruktúra XML správy pre pridelenie EIC kódu).

4. Postavenie riadiaceho výboru ETSO

Riadiaci výbor odporúča použitie EIC alebo EAN systému a publikoval nasledujúce odporúčane vzhľadom na závery z 24. mája 2002:

„Na umožnenie elektronickej výmeny údajov otvorenom vnútornom trhu s energiou Riadiaci výbor ETSO odporúča využitie EAN identifikačného kódu ale ETSO identifikačného kódu – EIC – pre krajiny popr. bilančné oblasti v krajinách, ktoré potrebujú nový kódovací systém.

EIC je špecifikovaný v publikácia TF 14 „Elektronická výmena údajov medzi účastníkmi trhu“.

TF14 spolu s generálnym sekretárom ETSO bude napomáhať v krajinách pri realizácii zmlúv registrácie úradov pre EIC systému. ETSO striktne odporúča, aby všetky poplatky spojené s prideleným kódu boli založené len skutočných nákladoch.

TF14 poskytne inicializačné registračné kódu agentúr pre všetkých súčasných členov ETSO a poskytne EIC kódy pre bilančné oblasti a zoznamy všetkých pridelených kódovacích štruktúr, ktoré budú používané v rámci plánovacieho systému ETSO.

Pokiaľ bude TF14 aktívna, bude sa starať o definície v EIC systéme. Potom ETSO zabezpečí, že spoločná neutrálna organizácia vznikne, ktorá bude zabezpečovať kódovú štruktúru podľa požiadaviek užívateľov.

Aktuálny skutočný kódovací systém, ktorý bude používaný pre výmenou údajov medzi TSO bude musieť byť odsúhlasený na bilaterálnom základe“.

Na národnej úrovni sa odporúča, aby bol použitý existujúci identifikačný systém alebo aj nový kódovací systém (EIC alebo EAN) počas prechodného obdobia. Odporúča sa, aby toto prechodné obdobie bolo také krátke ako je možné, aby sa zabránilo rozširovaniu použitia viacnásobných identifikačných systémov. Treba poznamenať, že ETSO plánovací systém – ESS, ktorý bol taktiež navrhnutý TF 14, bude schopný fungovať s viacwerymi kódovacími systémami, t.j. EIC, EAN alebo národným systémom. Všetky IT systémy TSO musia byť schopné pracovať s týmito rozdielnymi kódovacími systémami.

Príloha 1: Algoritmus výpočtu kontrolného znaku pre ETSO kód**Úvod**

Tento dokument uvádza algoritmus pre overenie presnosti a validity identifikačného kódu ETSO. Identifikačný kód ETSO je doplnený kontrolným znakom. Kontrolný znak je znak doplnený za koniec kódu, ktorý overuje autentičnosť kódu. Na výpočet kontrolného znaku sa používa jednoduchý algoritmus spracovania číslíc alebo písmen celého kódu. Vykonaním algoritmu a porovnaním výsledného kontrolného znaku získame potvrdenie o správnosti kontrolného znaku uvedeného v identifikačnom kóde, takže je možné hovoriť, že kompletný identifikačný kód bol správne prečítaný a jeho znaky vytvárajú správnu kombináciu.

Identifikačný kód ETSO

Identifikačný kód ETSO je založený na alfanumerickom kóde pevnej dĺžky. Kód obsahuje informáciu o úrade, ktorý ho prideliť, ako aj informáciu o tom, o aký typ objektu ide pri identifikácii kódov. Zmluvné strany ako aj oblasti sú identifikované 16 znakovým alfanumerickým kódom. Posledný znak kódovej štruktúry reprezentuje kontrolný znak, ktorý je vypočítavaný z ostatných znakov pomocou ETSO algoritmu. Príklad kódu zmluvnej strany je 11XRWENET12345-2 a kódu oblasti je 11Y1234567890123.

Posledný kód každého z uvedených kódov (2 a 3) predstavuje kontrolný znak.

Výpočet kontrolného znaku, spoločný algoritmus pre oba kódy

Krok 1:

Prvých 15 znakov kódu možno rozdeliť nasledovne:

1	1	X	R	W	E	N	E	T	1	2	3	4	5	-
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Krok 2:

Pokiaľ sa vyskytujú v kóde alfanumerické znaky, treba ich nahradiť číselnou hodnotou extrahovanou z nasledujúcich tabuliek:

KÓD	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

KÓD	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	26	25	26	27

KÓD	S	T	U	V	W	X	Y	Z	-
	28	29	30	31	32	33	34	35	36

Po takejto náhrade získame kombináciu čísiel:

1	1	33	27	32	14	23	14	29	1	2	3	4	5	36
---	---	----	----	----	----	----	----	----	---	---	---	---	---	----

Krok 3:

Potom je potrebné jednotlivé pozície váhovať, začínajúc najvyššou hodnotou váhy (16) zľava a končiac najnižšou hodnotou váhy (2) na pravom kraji.

1	1	33	27	32	14	23	14	29	1	2	3	4	5	36
---	---	----	----	----	----	----	----	----	---	---	---	---	---	----

16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2
----	----	----	----	----	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---

Krok 4:

Každá číslica je vynásobená so svojou príslušnou váhou.

16	15	46	35	38	15	23	12	23	7	12	15	16	15	72
		2	1	2	4	0	6	2						

Krok 5:

Súčiny sú potom sumované a výsledný kontrolný znak je získaný operáciou

$$R = (36 - \text{MOD}(\text{Suma} - 1, 37))$$

kde 37 predstavuje celkový počet možných kódových znakov. V prípade, ak je výsledkom hodnota 36 (čo je kód znaku „-“), je potrebné jeden znak v kóde zmeniť, aby výsledný kontrolný znak získal inú hodnotu.

V našom príklade získame výslednú hodnotu sumy rovnú 2107 a po uvedenej operácii výsledný kontrolný znak „2“.

Kontrola správnosti kódu sa vykoná rovnakým postupom s tým rozdielom, že sa počíta aj kontrolný znak s váhou 1 a v poslednom kroku sa miesto uvedenej operácie vykoná operácia:

$$R = (\text{MOD}(\text{Suma}, 37))$$

ktorej výsledkom bude pri správnosti kódu 0.

Výhoda takéhoto spôsobu postupného váhovania spočíva v tom, že detekuje všetky chyby jedného znaku a všetky chyby transpozície znakov.

Na WWW stránke organizácie ETSO je k dispozícii jednoduchý program pre výpočet kontrolných znakov a aj kontrolu kódov. Nie je samozrejme problém, naprogramovať opísaný postup výpočtu kontrolného znaku a overenia správnosti kódu pomocou ľubovoľného programovacieho nástroja.

Príloha 2: Príklad kódovej štruktúry meracieho miesta

Task Force 14 prišla k záveru, že v súčasnosti nie je záujmom ETSO krajín na spoločnom kódovacom systéme meracích bodov. Keď sa táto situácia zmení, môže byť vytvorená štruktúra pre EIC kódovanie týchto bodov. Môže to byť ako aj pre ostatných 16 znakový kód. Každá sieť alebo administrátor meracích bodov potom obdrží postupnosť kódov od národného pridel'ovacieho úradu, ktoré použije pre svoju identifikáciu:

1. 2-znakové číslo národného pridel'ovacieho úradu pridelené organizáciou ETSO
2. písmeno „Z“ identifikujúce skutočnosť, že toto je kód meracieho miesta
3. 12 alfanumerických znakov pridelených určených pridel'ovacím úradom v súlade so všeobecnými ako aj lokálnymi pravidlami. Napr. kód môže byť rozdelený do častí pre označenie prevádzkovateľa siete a zvyšok môže identifikovať merací bod.
4. jedno miesto pre kontrolný znak.

Príklad: 20Z12345678901E2 (národný kód meracieho miesta)

Poznámka: Prílohy:

Príloha 3: Štruktúra XML správy prihlášky na pridel'ovací úrad. a

Príloha 4: Štruktúra XML správy pridelenia EIC kódu..

obsahujú podrobné technické detaily, ktoré nie sú potrebné pre náš účel. Z toho dôvodu ich tu neuvádzame.

Pôvodný zdroj:

ETSO-EICmanual.pdf zo stránky www.edi.ets-net.org